

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS

8 F.

VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 60 Cts

33

LEES OP BLZ. 2:

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL

DE BOEMERANG

DOOR D. ATTANASIO

Akkoord, schijnheiligheid is een groot gebrek maar...
het is niet altijd voorzichtig de naakte waarheid te zeggen!

DE BOEMERANG

Enkele jaren geleden, in een rijkje wijk van de hoofdstad van Mexico...

Een vreemdeling heeft het toerist gezien...

Een de vreemdeling grijpt in...

De groep van het hotel «Cortez» nader...

Op zekere morgen in de afdeling personeel van de luchthaven...

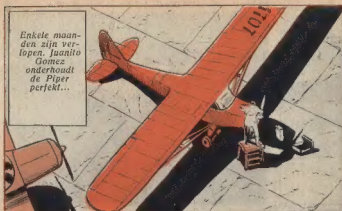

Ooede morgen, señor Batland! Hier is je nieuwe «engelbewaarder»!

En de inspecteur verduidelijkt zich in gezelschap van de chefmechaniker...

Enkele maanden zijn verlopen. Juanito Gomez onderhoudt de Piper perfect...

Maar hij smeedt niettemin een duivels plan...

Wanneer de benzinetank voor een derde leeg zal zijn, dan: pifwit! Geen inspecteur meer!

Een duivels tuig wordt door Juanito in elkaar gestoken: een lading dynamiet aangebracht onder de benzinetank van het vliegtuig. De elektrische ontsteking van de springstof zal gebeuren door de batterij, en de benzinestandmeter wordt daarbij als contacteur gebruikt. Door het verbruik zal de wijzer naald een draad raken, die onder de benzinestandmeter is aangebracht en contact geven.

Zie zo!... Mijn studies komen mij goed van pas!

En het toeval schijnt de schurk gunstig te zijn, want op zekere morgen

Juanito, señor Batland gaat morgen op jacht in de streek van Calcatepec. Je moet zijn machine grondig nazien en de benzinetank helemaal vullen.

Goed, baas, daar zorg ik voor!

Calcatepec!... Dat is diep in het woud, op ongeveer 500 km van hier...

Gomez vult de benzinetank...

...en installeert zijn duivels tuig.

De volgende morgen...

Mijn beste Merville, indien je zin hebt om mee te vliegen, is het nog niet te laat!

Spreek er mij niet meer over! Voor een goede jacht zou ik mijn schoenen verkopen!

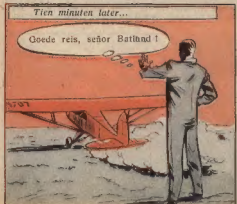
En ik heb je toch zelf gevraagd mij mee te nemen, niet?

Als je maar niet luchtziek wordt!

Juanito Gomez is verrast: zijn wraak zal twee slachtoffers vergen in plaats van één enkel.

Wat kan mij dat schelen?... Het is trouwens toch te laat om de dynamietlading weg te nemen!

Tien minuten later...

Goede reis, señor Batland!

Batland en zijn vriend vermoeden natuurlijk in de verste verte niet dat ze zich op een vulkaan bevinden.

Op de wijzerplaat heeft de benzinestandmeter reeds zijn dodelijke schommelingen begonnen...

De twee mannen hebben het er heelhuids van af gebracht.

* Wel, verdorie! Snap jij daar iets van?...

Helemaal niet! En deze onvoorziene ontplofing heeft ons het leven gered!

In ieder geval, ik wist niet dat een benzineontplofing zo geweldig kon zijn!

Benzine?... Dat was geen benzine, maar een bom!

Een bom?... Hoe zou die daar gekomen zijn?

Ja, dat kan ik je niet vertellen, mijn beste vriend! Ik vraag mij alleen maar af hoe wij hier weggeraken!

Batland en Melville hebben een houtvuur aangelegd waarvan de rook op verre afstand zichtbaar is. Enkele uren later...

Herman! Een rookpluim! Gaan wij even kijken?...

Een tweemotorig vliegtuig van het Mexicaans leger heeft hen ontdekt.

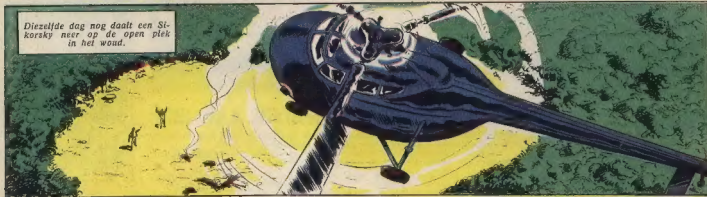

Ze werpen iets uit!

Het is een boodschap. «Blijf waar jullie zijn, een helikopter zal jullie zo spoedig mogelijk komen oppikken».

Diezelfde dag nog daalt een Sikorsky neer op de open plek in het woud.

De piloot is een gewezen geniesoldaat, en hij doet in het puin van de Piper Cub een interessante ontdekking...

Kijk, dat is een benzineinstandmeter. Er werd een contact aan gesloten. Het was dus wel een bom!

Alleen een man die ongestoord aan het vliegtuig kon werken, heeft dat kunnen klaar spelen...

De koninkin is vrouwloos...

Dat kan alleen mijn mechaniker zijn! Maar waarom zou hij dat gedaan hebben?

Juares zal zich in verbinding stellen met de politie van Tlalapalm.

Juanito Gomez, die zich onafschrikbaar waande, wordt plotseling verrast.

Hij weigert op de hem gestelde vragen te antwoorden, maar wordt dan geconfronteerd met Batland...

Wel ja, ik heb het gedaan. Zes jaar geleden heb je mij belachelijk gemaakt in volle straat, omdat ik een neger had aangerand. Ik heb toen gezworen je dat betaald te zetten!

Ik herinner het mij! Het was een zwarte knaap die ik tegen je heb moeten beschermen! Zijn zwarte huid was evenveel waard als een blanke!...

De wraaklust is een gevaarlijk wapen. Wraakzucht werkt echter als een boemerang: je hebt je doel gemist, en wordt er dan zelf het slachtoffer van!

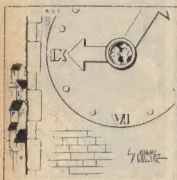

EINDE

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

Hoe laat zou het nu zijn?

Vertrouwen voor alles

EEN meid zei haar werkgever dat ze haar betrekking opgaf, omdat hij haar niet vertrouwde. Ze zei niet vertrouwen, zei de man, ik heb je nochtans de sleutels van mijn bureau en van de juwelencast van mijn vrouw gegeven.

Amerikaanse humor

EEN miljonair geeft aan een taxichauffeur een fooi van 50 dollar (ongeveer 250 F.). De chauffeur moppert en zegt hierop:

— Van uw dochter krijg ik alijd een fooi van 100 dollar! — Dat kan ik best geloven, vriend, want haar vader is rijk; antwoordde de Amerikaner flugmatiek.

Antoine Ronse, Gent.

De limonade

Jantje verveelt zijn ouders iedere avond door van uit zijn bedje om een glaasje limonade te vragen. Op de duur wordt papa nijdig en hij zegt:

Als je niet zwijgt, Jantje, dan kom ik eens naar boven met een rietje!

Op deze straffaankondiging volgt een doodse stilte, maar dan weerklinkt weer een benepen stemmetje:

— Papa, als je dan toch boven komt met een rietje, breng mi dan eens een glaasje limonade mee!

P.-K. Kuipers, Gorinchem.

Smakelijk

MEVROUW Mac Doodie houdt pensioengasten. «Denk er om, Mary», licht zij een nieuw dienstmeisje in. «dat ge nooit het water uit de godsvolkom weg doet; daar maken we vissoep van!»

Juist

Leraar: Het is beter te geven dan te ontvangen!

Pietje: Dat zegt mijn vader ook, meneer.

Leraar: Ja? Dan is je vader een goed man! Welk beroep oefent hij uit?

Pietje: Bokser, meneer.

De dronkaard

EEN dronkaard stond vóór zijn deur en stak 1 frank in zijn brievenbus. Hij zag naar het huisnummer en zei:

— Verdorie! Dertig kilogram? Welk ben ik afgevaallen.

De brief

DE student schreef zijn vader om wat centen te krijgen. Aan 't eind van zijn brief schreef hij een postscriptum: «P.S. Liefste vader, ik was warempel zo beschaamd dat ik u die brief geschreven had, dat ik achter de postbode ben gelopen om hem te krijgen.»

De vader die zijn pappenheimer kende, schreef terug: «Je moet niet langer beschaamd zijn over die brief want ik heb hem niet ontvangen.»

Geschiedenis zonder woorden.

KOM MEE NAAR DE POSTILJON VOOR HET ANTWOORD OP DE TEST

DE TEST VAN DE WEEK:

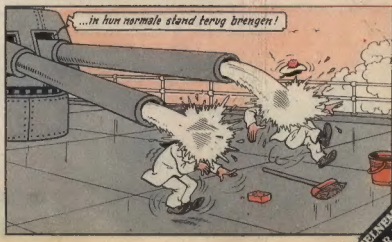
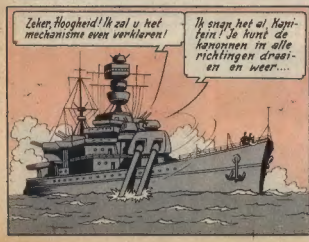
BEN JE ONGELOVIG?

WANNEER men van iemand spreekt die niet lichtgelovig is, dan noemt men hem gauw een ongelovige Thomas, omdat sint Thomas de geschiedenis is ingegaan als het type van de ongelovige, die wil zien alvorens hij iets kan aanvaarden.

Het is interessant om te weten of jij al dan niet een «ongelovige Thomas» bent. Deze test zal het uitmaken!

- Wanneer een vriend je een onwaarschijnlijk lijkend verhaal vertelt, maar dat niettemin toch zou kunnen gebeuren:
 - a) Schud je dan ongelovig het hoofd?
 - b) Geloof je hem zonder meer?
- Op de 1^e april haalt men allerlei grappen uit:
 - a) Ben je steeds op je hoede, en laat je je nooit beet nemen?
 - b) Word je soms toch beet genomen?
- Men vertelt je een ongeval:
 - a) Denk je er onmiddellijk aan dat de oogengetingen van het ongeval alles overdrijven om zichzelf interessant te maken?
 - b) Of geloof je wat men je er van vertelt?
- Wanneer er gesproken wordt over de Marsbewoners en de vliegende schotels:
 - a) Roep je dan uit «Dat zal ik pas geloven wanneer ik ze zelf zal gezien hebben»?
 - b) Of ben je er van overtuigd dat ze bestaan, aangezien er voortdurend en overal van gesproken wordt?
- Op de kermis hangen soms aanplakbrieven, waarop allerlei fenomenen worden aangekondigd: de slangmens, een vrouw met twee hoofden, een schaap met vijf poten, enz...
 - a) Wanneer je uit het kermiskraam komt — in de veronderstelling dat je er binnen gegaan bent — blijf je dan overtuigd dat het maar trucage is?
 - b) Of kom je buiten, en vertel je aan ieder die het horen wil dat je waarlijk iets fenomenails hebt gezien.

DOOR WILLY ANDERSTEEN

WILLY ANDERSTEEN
VRIJGEZETTER
VAN DE SPAN

TEKST EN
TEKENINGENDE TIARA VAN
ORIBALVAN JACQUES
MARTIN

Sirdar, die nagezet wordt

door Alex, verschuilt zich...

Intussen op de hoeve ... Het is gedaan.
Wij kunnen buiten komen... Daar komen
onze vrienden met hun gevangenen!

Dag, vader! Hier
zijn wij reeds! Alles
verliep opperbest!

Karidal, welke de groep verken-
ners leidt, komt nader...

Ja vriend, alles verliep opperbest,
dank zij de hulp van je zoon, die ons
de hars gebracht heeft en ons tijdig
verwittigde. Wij kwamen nog net op
tijd om de roldaten van de Orlek
te vangen. Van hen zullen wij wel
vernemen waar Arbaces zijn kamp
heeft opgevestigd. Wij kunnen hem
dan bij verrassing overvallen en
onvruchdelijk maken!

Maar... Waar is Alex? Heeft
iemand hem gezien?

Nee, hij kwam
niet met ons
terug!

Hadden jullie dat
niet wat vroeger kunnen
zeggen? Toen krijgers vol-
gen mij. Breng paarden
en doorzoek de omge-
ving zorgvuldig. Ik
hoop maar dat
er hem geen
ongeluk over-
komen is...

Alex rijdt intussen lang-
zaam voorbij de rotsen.
Hij is op zijn hoede...

Toch laat hij zich nog verras-
sen door Sirdar.

Zij rollen half over kop
op de grond. Gelukkig kan
Alex zich uit de greep van
zijn vijand bevrijden...

Hij komt hard tegen een rots-
blok terecht, terwijl Sirdar de
helling afrolt...

Verdriaid nog het... Het
scheelde geen har of
hij stortte in die afgrond!

Hij beweegt niet meer.
... Even kijken of hij
nog leeft.

Maar Sirdar hield zijn degen
heilig. Hij verloor hem niet
zich plotseling om en zet zijn
wapen op de borst van Alex.

Ik ben taaier dan je denkt,
maar met jou zal het vlug afge-
lopen zijn. Jammer! Mijn meester,
Arbaces, zou er veel om geven zelf
de degen in handen te mogen hou-
den. Maar ik zal hem alles vertel-
len, hij zal er plezier
aan beleven!

Genoeg gepraat nu... Achteruit... Nog... Achteruit...
Vlug! Ik heb niet zoveel geduld... ACHTERUIT!

Gehoorzaam, ellendeling! Ziezo,
je zult voor een ogenblik van deze
aarde verdwijnen!

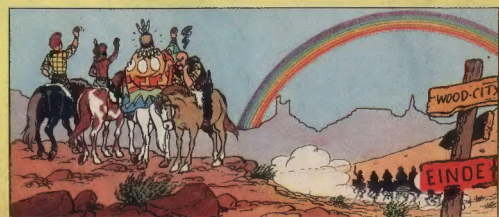

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE VIER WOESTIJNRATTEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

Kid Ordinn, die zich doet doorgaan voor de Grote Wakondah, zal over het lot van de gevangenen beslissen. Tot eenieders grote verbazing wordt de sheriff schuldig verklaard...

DE GRIJZE DEMON

De Grijze Demon heeft Sam, de lievelingshond van Luc Goodwin, een jonge trapper, gedood. Goodwin volgt het spoor van de moordenaar maar wordt samen met zijn vriend Sak, omringd door een horde uitgehongerde wolven. Hij is verplicht de achtervolging te staken en een schuilplaats te zoeken.

GEVECHT ONDER DE STERRENHEMEL

WENS je nog steeds de huid van de Grijze Demon, Grote Luc? Goodwin schrok en wierp Sakatasjan, de wolvenjager die de hut binnen kwam, een lange vragende blik toe. Het seizoen van de blizzard was voorbij en de naam van de Grijze Demon riep in de trapper de oude waaklust wakker.

DE Grijze Demon? Als ik hem vind, zal ik hem met plezier een kogel door de kop jagen, dat weet je trouwens, Sak.
Over het koperkleurig gelaat van de Indiaan gleed een spottend glimlachje.
— Dan is het hoogtij dat je weer op jacht gaat, Grote Luc.
— Weer op jacht gaan? Wat bedoel je daarmee?

— Wat ik bedoel? Ik bedoel heel eenvoudig dat de Grijze Demon weer alleen over de vlakke zwerft. Ik heb zijn spoor niet ver van hier gevonden... In de Diamond Hills...

Luc sprong uit z'n zetel en greep Sakatasjan bij de revers van z'n bivost.

— In de Diamond Hills?... Zo dicht bij?... Ben je er wel zeker van, Sak? Het is mogelijk dat er meer dan een wolf in de buurt zwervt. Je kan je vergissen...

De Indiaan schudde ontkennend het hoofd en antwoordde:

— Neen, ik vergis me niet. Ik zou het spoor van de Grijze Demon uit duizend sporen herkennen... Hij heeft iets van de hond, hij verbleef lang bij de mensen en dat kan je merken aan z'n spoor en aan de wijze waarop hij loopt. Als ik je zeg, dat de Grijze Demon in de Diamond Hills zwerft, mag je het geloven.

— Waarom heb jij hem dan niet nagezet? De huid van die «incarnatie van Satan» is de droom van alle trappers...

— Je hebt het gezegd, Grote Luc, de «incarnatie van Satan»! Ik ben niet gek genoeg om me met hem te meten! Tot op heden kon niemand hem baas. Waren we twee maanden geleden niet gedwongen voor hem en voor de hende wolven, die hij bijeen had gebracht en aanvoerde, te vluchten? Gelukkig konden we tijdig de blokhut bereiken anders... anders hadden ze ons met haar en huid verslonden. Neen, ik heb nooit lust gevoeld de flanken van de duivel te kittelen en dat beest is de duivel, dat staat vast!

Goodwin antwoordde niet onmiddellijk. Hij was niet zo bijgelovig als zijn vriend Sak. Hij wist hoe stoutmoedig en hoe geslepen de Grijze Demon was, maar hij wist ook dat deze niet onoverwinnelijk was. Tijdens het seizoen van de blizzard hadden de wolven in benden over de eindeloze prairie geworven en jacht gemaakt op de kariboe. Het was in die periode onmogelijk geweest z'n vijand te achtervolgen. Het mooi weer was teruggekeerd en dus kon hij op jacht gaan. Misschien zou hij er thans in slagen de dood van Sam, een leidershond zoals er geen tweede te vinden was, te wreken.

— In welk deel van de Diamond Hills heb je de sporen ontdekt, Sak?

— Ze lopen naar de cañon van de Bijl toe, verklaarde de Indiaan.

De trapper liep naar zijn wapentrek en

haakte zijn Winchester van de haak.
— Betoverd of niet, gronde hij, dimalaatsnapt de Grijze Demon niet!

DE cañon van de Bijl was een soort reusachtige kloof die als het ware met een gigantische bijl uit de rots gehouwen was. Die cañon leidde echter naar nergens. Wie er in ging, moest er onvermijdelijk langs dezelfde weg weer uit.

De nacht viel reeds als Luc Goodwin bij de cañon kwam. Hij stopte en zette z'n slede dicht bij de rotsmuur. De hemel was klaar en er was geen windje dat zuchtte. Het was

nochtans erg koud, een koude die door merg en been drong en een mens ter plaatse kon bevriezen.

Goodwin ging onmiddellijk op zoek naar de sporen ontdekt door Sak en moest niet lang zoeken. Ze stonden klaar en duidelijk in de sneeuw en liepen naar het binnenste van de cañon. De trapper fluisterde:

— De Grijze Demon is er binnen gegaan en er niet weer uitgekomen, want anders moest ik een tweede spoor in tegenovergestelde richting zien staan. Hij heeft op het einde van de kloof wellicht een hut of een hol gevonden. Om op de jacht te gaan moet hij weer langs hier voorbij. De andere kant van de kloof heeft steile wanden en is volkomen onbegankelijk... Ik zal m'n prooi hier opwachten.

Plotseling voelde de trapper pijn aan de linkerwang, lei er de hand op en gaf er zich onmiddellijk rekenschap van dat z'n gelaat begon te bevriezen. Terwijl hij beide wangen duchtig weer dacht bij:

— Ik moet eerst en vooral vuur maken. Het is bar koud...

Hij keerde naar zijn slede terug en spande z'n honden uit die dadelijk een hol in de sneeuw groeven. Goodwin nam z'n bijl en liep naar het binnenste van de cañon waar hij een

gevelde dien had zien liggen. Het zou makkelijker zijn er de takken af te hakken. Her was nacht geworden en in de grijsblauwe hemel fonkelden de sterren met koud, zilveren licht. Luc was weldra bij de onontworpen de en begon er met felle slagen de takken af te hakken. De koude beet nijdiger en drong zelfs door de dikke, warme kleren van de trapper. Af en toe keek de jongeman naar de hemel die veel te klaar was en wenste dat een wolken gordijn de glans van de sterren zou verduisteren. Gelukkig dat hij hard moest slagen om wat brandhout te krijgen zodat hij flink in beweging bleef, anders zouden z'n ledematen spoedig bevroren zijn...

Plotseling voelde hij dat iemand hem bespiedde. Hij keerde zich om en zag, op een twintigtal meter van de plaats waar hij stond, een grote hond die in de sneeuw zat en naar hem keek. Een ogenblik dacht Luc inderdaad dat het een grote hond was, dan wist hij dat het geen hond maar een reusachtige wolf met lichte huid was... de Grilze Demon. Het diere bekeek de trapper met zijn blinkende, intelligente ogen, het was net of hij met hem spotte.

LANGZAAM, met afgemeten gebaren lei Goodwin zijn bijl neer, trok z'n hand uit de dikke want die met een leren riempje aan z'n jaskraag bevestigd was en trok z'n revolver uit het leren etui aan z'n gordel. Bij dit laatste gebaar vluchtte de Grilze Demon dieper de cañon in om een vijftig meter verder te blijven staan. Goodwin schoot twee maal doch op die afstand en met een revolver van zwaar kaliber kon hij niet hogen raak te mikken. De kogels deden de sneeuw opvliegen op ongeveer tien meter afstand van de wolf... Deze laatste trok zich nog verder terug. Goodwin vuurde nog eens, maar z'n hand was al stijf en ongevoelig geworden van de koude en weigerde dienst.

Vloekend trok de trapper ook z'n linkerwants uit en greep z'n wapen met de linkerhand vast. Hij liep de wolte achterna, deze keerde zich om en vluchtte nog. Goodwin volgde hem verder en vuurde nog enkele keren, dan was zijn lader leeg en moest hij het opgeven.

Hij wilde z'n revolver opnieuw laden maar de kogels gleden uit z'n stijve, gezwollen vingers. De trapper begreep dat het tijd was tegen de koude te reageren en z'n handen onmiddellijk te beschermen, zo niet liep hij veel gevaar ze te verliezen...

Ik moet eerst een vuur aanleggen. Grilze Demon is de gevangene van de cañon, hij kan er niet uit. Als ik me goed gewarmd heb, zal het makkelijk zijn hem met m'n karabinier neer te schieten.

Goodwin stak z'n revolver weg en trok z'n wanten opnieuw aan. Hij keerde terug naar de den, verzamelde een hoopje droge dennennaalden en kleine takken, ontblootte z'n handen opnieuw om een luciferdoosje uit de zak van z'n broek te halen. Hij opende het doosje en toen hij een lucifer wou nemen, gleed heel de doos uit z'n hand en kanteelde z'n inhoud op de sneeuw. Luc Goodwin hurkte neer en trachtte een lucifer tussen duim en wijsvinger te houden. Z'n vingers waren al stijf geworden van de koude en geleken op twee stukjes dood hout, hij slaagde er niet meer in de bewegingen van zijn vingers te coördineren; het was net of ze hem niet meer toebehoorden.

De jonge trapper huiverde. De vreselijke koude drong steeds dieper, hield hem steeds vaster in haar ijzige greep en verstijfde z'n lichaam dwars door z'n dikke kleren heen. Hij wist dat, indien hij er niet in slaagde een vuur aan te leggen, het met hem gedaan was...

DE KUIFJE'S BON

Nog twee lekkerlekken

DIE LIEFST VAN AL DE GOEDE

NOSTA

MELK DRINKEN MET KUIFJE'S BON'S

JE VINDT DE KUIFJE'S BON'S OP DE PRODUKTEN

**VICTORIA • PILSBERG • PALMAFINA • MATERNE
GRIMARD • BORSA • PROSMANS • HORTON • PANA
SKI & FRANCO • SUISSE • JUCY & WHIP • NOSTA
TOSELLI**

ONZE GESCHENKEN

DE AARDRIJKSKUNDE VAN BELGIE. — De prachtige kleurenfoto's van deze nieuwe		Punten
kollektie leren je wetenswaardigheden over de bodem, de waterlopen, de landschappen, de landbouw en de rijkheid van ons land. Beschikbaar: negen reeksen van 10 chromo's.		Per reeks 50
Afzonderlijke chromo's zijn verkrijgbaar in ruil voor:		
5 punten per chromo (7 x 9 cm).		
10 punten per grote chromo (10 x 12 cm).		
Wie in een keer 50 grote chromo's van het eerste album heeft zal ze voor 200 punten krijgen.		
AFDRUKPLAATJES KUIFJE: 5 beschikbare reeksen.		Per reeks 50
BRIEFPAPIER KUIFJE:		
Omstreeps van 10 vierkante omstreeps en bladen.		Per omstreek 100
KUIFJE'S CHROMO'S VAN DE KOLLEKTIE ZIEN & WETEN:		
VLEGTUIGEN (Oorsprong tot 1914). — De geschiedenis van de pioniers van de luchtvaart. 10 reeksen van 6 prachtige chromo's, groot formaat.		
VLEGTUIGEN (Oorlog 1939-1945). — De vliegtuigen van de geallieerden en de beroemde typen van de Duitse luchtmacht. 10 reeksen van 6 prachtige chromo's, groot formaat.		
AUTOMOBIEL (Oorsprong tot 1900). — De nieuwigheden, de eerste explosiemotoren, de verbouwen van de auto. 10 reeksen van 6 prachtige chromo's, groot formaat.		
MARINE (Oorsprong tot 1700). — De geschiedenis van de scheepvaart, van het primitiefste vlot tot de statige zeeschepen van de XVIII eeuw. 10 beschikbare reeksen.		
DE MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST: Verkrijgbaar: negen mappen met elk 5 prachtige kleurproducties (21 x 27 cm).		Per map 200
PORTEFEUILLE KUIFJE		200
PORTEMONNAIE KUIFJE		200
KUIFJE'S PUZZLE IN KARTON		200
KUIFJE'S PUZZLE IN HOUT		500

ONZE ALBUMS

• VLEGTUIGEN • (Oorspr.) 50 F. luxe, 80 F.	• AUTOMOBIEL • (Oorsprong) 50 F.
• VLEGTUIGEN • (Oorlog) 50 F.	• LUXE uitgave 80 F.
• AARDRIJKSKUNDE • (Oorlog) 50 F.	• MARINE • 40 F. of luxe uitgave 60 F.

Stuur je KUIFJE'S bons naar KUIFJE, dienst T. of wissel ze uit in een van de warenhuizen A L'INNOVATION.

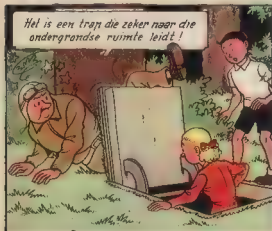
VOLGENDE WEEK :

OOG IN OOG

MET DE WITTE DOOD

GESCHENKEN VOEG DEZE BON BIJ JE COLLECTIE

In het geheimzinnig park waar ze zijn terechtgekomen ontdekken onze vrienden heel wat zondereinge dingen. plotseling slaat er een vatluik open en dat is heeslist niet naar de zin van Lambik.

Hel is een trap die zeker naar die ondergrondse ruimte leidt!

Vooraftgegaan door de hond, dalen onze vrienden de duistere trap af.

Kijk! Daar ligt de man die we op het scherm zagen!

Hij werd denkelijk neergeslagen! Wacht! Even zijn puls voelen! Hum, die klopt niet erg normaal!

Dat kan ik best geloven, Lambik, je hebt de root van de hond beet!

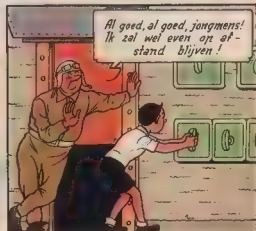
Hij is enkel bewusteloos. Laten wij hem ginds op de bank leggen!

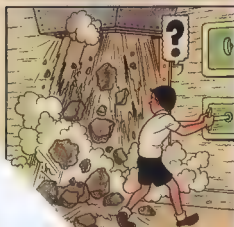
Tracht iets te vinden om hem op te kikkeren!

Ik zal eens proberen of ik niet een van die kastjes open krijg!

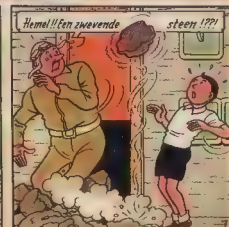
In 's hemelsnaam, hou daar je handen af, Lambik, of het loopt weer verkeerd!

Al goed, al goed, jongmens! Ik zal wel even op afstand blijven!

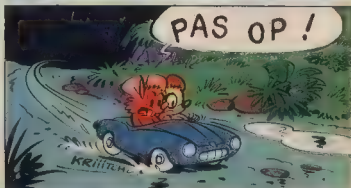
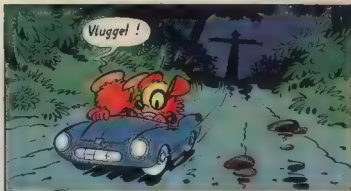
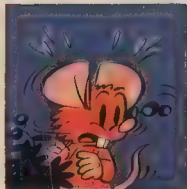
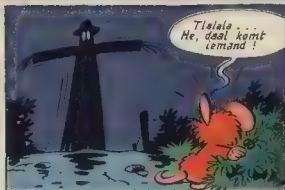
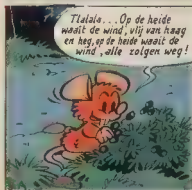
?

Hemel!! Een zwevende

steen ???

HET BETOVERD BOS

Hallo, hier LUC VARENNE !...

WIJ HEBBEN DE BUS GEMIST...

INDIEN wij de Tour 1956 opnieuw konden rijden, wij zouden hem winnen !
Onze renners verdedigden zich goed maar toch kunnen wij onze teleurstelling niet verbergen. Wij hadden de knapste en de sterkste renners, dus hadden wij normaal ook de gele trui moeten in de wacht slepen. Ik herinner mij nog heel goed wat Charlie Gaul me zei na zijn succesvolle rit Gap-Turin : « Ik heb gewonnen, dat is waar, maar Stan Ockers is de sterkste ! » Dus, zal je me zeggen, moest Stan in de rangschikking vóór Walkowiak zijn. Inderdaad, maar zo eenvoudig is het niet.

De oorzaken van onze nederlaag zijn talrijk. Enkele renners vertrokken als grote favorieten en werden gevreesd, om Charlie Gaul, de man van de Ronde van Italië, uitstekend bergklimmer. De Luxemburger was de mussenshrik, de man die men voortdurend moest in het oog houden, die men niet mocht laten weglipen. Gewoonlijk winnen de beste bergklimmers de Tour, maar dit jaar niet en hier lag onze eerste vergissing. De verantwoordelijken hebben de weg door de koers te volgen niet goed bestudeerd. De Ronde van Frankrijk was er dit jaar een voor de renners die niet konden klimmen. Ze moesten zelfs niet eens de Tourmalet op. Als « Rechter » van de Fureur fungeerde alleen de Aubisque. Men kent de rest. Enkele renners konden voorsprong nemen op de bergkruin, maar eens in de vlakte waren ze weer bij elkaar. De berg had een muls gebaard...

Vermits men Gaul vreesde, bleven de grote renners van de Tour in zijn omgeving. Gaul lachte in zijn volst. Hij wist dat hij de Ronde niet winnen kon en zijn taktiek bestond er toen in, aan het startje te blijven hangen. Jammer genoeg zagen de anderen dit niet in en bleven Gaul gezelschap houden.

Toen onze kamptoeën dan eindelijk een oegle wierpen op het algemeen klassement, stelden zij tot hun ontzetting vast dat zij naar de vijfzigste plaats waren verhuisd en dat renners, die helemaal niet zo snel en niet zo sterk waren als zij, veertig minuten voorsprong hadden. Ockers, Brankart en de anderen hadden de bus gemist...

Het zou echter niet juist zijn de verantwoordelijkheid van onze nederlaag in de schoenen van de Luxemburger te schuiven. Wij hadden nouit aan middelmatige renners de kans mogen geven zich aan het hoofd van het peloton te zetten en bijna in iedere rit

Walkowiak, de drager van de gele trui, rijdt hier naast de Italiaan Fantini.

enkele minuten te winnen ! Iedereen wist dat wij twee knappe renners hadden : Ockers en Brankart, maar wij hadden ook Fred Debruyne die wij in reserve hielden voor het geval de twee leiders een inzinking zouden hebben. Reeds na de eerste ritten was het duidelijk dat de nog steeds jonge Ockers (36 jaar) verbaasd goed en snel reed, maar dat Brankart niet erg fit was. Toen hadden wij onmiddellijk het geweer van schouder moeten veranderen en Ockers tot leider benoemen, dat was het werk van Sylvère Maes, de technische directeur. Hij had de renners bij zich moeten roepen om hen deze vraag te stellen : Is er iemand die zich sterker voelt dan Ockers ? Ik ben er van overtuigd dat niemand de handschoen zou hebben opgeraapt ! De Belgen hadden dus werkelijk de sterkste renner, de man die

de Ronde had kunnen winnen en men droeg hem karweitjes op...

Ockers moest op de harde bergritten wachten om de wet te spellen, maar op dit ogenblik was het te laat, een ander had zijn plaats ingenomen. Adriaenssens was naar de top van de rangschikking geklommen en mocht de mooie, gele trui aantrekken. Men geloofde echter niet ernstig aan zijn kansen. Tot toppunt van de ramp werd deze jonge, sterke en werkelijke knappe renner ziek. Hij had buikpijn en verloor daardoor acht minuten. Ook hij had de bus verspeeld...

In de Alpen verdedigde Adriaenssens zich als een leeuw en hij zou er in geslaagd zijn zijn achterstand in te lopen, indien Sylvère Maes aan Ockers en Van Genechten het bevel had gegeven de jonge renner op te wachten. Nu moest Adriaenssens alleen tegen de harde wind vechten en toen hij voor de moeilijkste bergklimming van de dag stond, nl. de derde col, kon hij niet meer. Jammer !

Je ziet, België beschikte over drie mogelijke overwinnaars en wij kregen er geen enkele ! De eer ging naar Walkowiak, een outsider. Hij is 25 jaar, zijn vader is een Pool en zijn moeder Française. Tot nog toe hoorden men weinig over hem spreken. Hij heeft knap gereden, hij verdedigde zich handig en overwon. Wij wensen hem dus van harte geluk !

Jan Adriaenssens.

Dank zij de specialiteiten HURET

dérailleur, velgen, vrijwiel en kilometerteller, waarmee jij je fiets hebt uitgerust, zal je spoedig de KUIJFE's PLOEG hebben ingehaald die op dit ogenblik aan de kust is. Zodoende kan je deelnemen aan de talrijke spelen en kosteloze prijsvragen die iedere dag ingericht worden. Je kan dus een van de talrijke prijzen winnen, die iedere dag aan honderden deelnemers worden uitgereikt.

VERGEET NIET DAT HURET, HET MERK VAN DE KAMPIOENEN IS !

TWINTIG JAAR LATER

De Avonturen en Fortuin van Porthos, d'Artagnan en de musketter Athos en de Aramis, die ze hadden ontmoet.

VRIENDEN OF VIJANDEN ?

67 ATHOS bekeek zijn vrienden d'Artagnan en Porthos diep onthoerd. «Heren, zei hij eindelijk met z'n diepe, moole stem, de zaak is zeer ernstig. Wij volgen dezelfde weg niet meer, maar wij hebben elkaar de oorlog niet verklaard. Wij moeten elkaar spreken.» — «Ja, zei Aramis, wij moeten elkaar spreken.» — «Goed», antwoordden d'Artagnan en Porthos. «Dan zien wij elkaar morgenavond om tien uur op de place Royale te Parijs, zei Athos. Kom, Aramis, nu moeten wij weg, wij volgen de herlog.» — «En wij, zei d'Artagnan tot Porthos, wij moeten naar de kardinaal om hem te zeggen, dat wij niet slaagden in onze opdracht.» Op dit ogenblik hoorde men de stem van de hertog voor de tweede keer...

68 KAN ik iets doen voor u, heren? — «Ja, monseigneur, ons dat wij gedaan hebben wat wij konden.» — «Wees getuist, dat doe ik met genoegen!» Een ogenblik later reeds verdween de hertog met zijn getrouwen in de nacht. d'Artagnan en Porthos stonden alleen op de weg. Toen zagen zij plotseling een man aankomen die twee paarden bij de teugel hield. «Grimaud, riep Porthos, ben jij het?» — «Ja, edele heer, antwoordde de trouwe knecht van Athos, ik heb twee paarden voor u. Mijn meester wilde niet dat u de terugweg te voet zou afleggen.» — «Athos, flusterde d'Artagnan, jij bent welkijk een edelman!»

69 DE terugweg verliep zonder avonturen. De twee vrienden spraken echter niet en men kan begrijpen waarom. Die volgende dag duurde eindeloos lang. Al naar gelang het uur van de afspraak naderde, werd d'Artagnan zenuwachtiger. Tot zijn grote verbazing zag Porthos dat d'Artagnan zijn degen poetste en twee geladen pistolen in zijn gordel stak. «Wat doe je? Wij trekken toch niet ten strijde!» — «Je weet nooit!» antwoordde de Gasconner somber. Athos en Aramis kozen partij voor de prins zonder ons te verwittigen. Het zijn onze vijanden.» De goedhartige Porthos antwoordde niet, maar hij zuchtte alsof zijn hart brak...

70 TERWIJL de musketter en zijn vriend zich gereed maakten voor de afspraak reden Athos en Aramis Parijs binnen. Zij hadden zich even opgefrist en zij repten zich om op tijd te komen. «Zouden wij niet afstappen in een herberg om een stads-kostuum aan te trekken en onze rapieren en pistolen af te leggen?» stelde Athos voor. «Neen, zei Aramis, wij hebben ze wellicht nodig. d'Artagnan verwittigde de kardinaal misschien van onze terugkeer naar Parijs.» — «Dat zou een luf vernaaft wezen!» antwoordde Athos. «Tussen vijanden heet men dat slechte een list!» En net als Porthos, deed Athos er het zwijgen aan toe en zuchtte verdrietig.

71 Het sloeg tien uur op de toren, toen de vier vrienden bij de place Royale kwamen. Zij herkenden elkaar reeds van ver. Zij naderden en groetten beleefd. Athos fronste de wenkbrauwen toen hij d'Artagnan's pistolen zag. Porthos van zijn kant was verantwoordigd als hij bemerkte dat Aramis wapens had meegebracht. Voor een bank bleven zij staan. d'Artagnan en Porthos zetten er zich op neer. Athos en Aramis bleven rechtop staan. «Heren, zei Athos, dat wij hier zijn is een bewijs dat de oude vriendschap nog niet dood is. Wij zullen dus openhartig praten.»

72 Dan, begin ik maar vast, zei d'Artagnan. Athos en Aramis, jullie waren niet eerlijk met mij. Toen ik jullie een bezoek bracht hebben jullie de kaart niet op tafel gelegd. Men verbergt zijn ware opinie niet voor zijn vrienden.» — «Wij kunnen een geheim goed bewaren, antwoordde Aramis van uit de hoogte en weten opperbest wat wij moeten doen en laten.» d'Artagnan's bloed kookte bijna en hij sprong op. Toen Porthos dit zag sprong hij eveneens overind. Zo stonden ze dan dreigend tegenover elkaar. Aramis leide de hand op zijn degen. Zouden ze werkelijk vechten? Zouden de vier gezworen vrienden elkaar nergenslaan?

DIT IS DE BLAUWE VOGEL

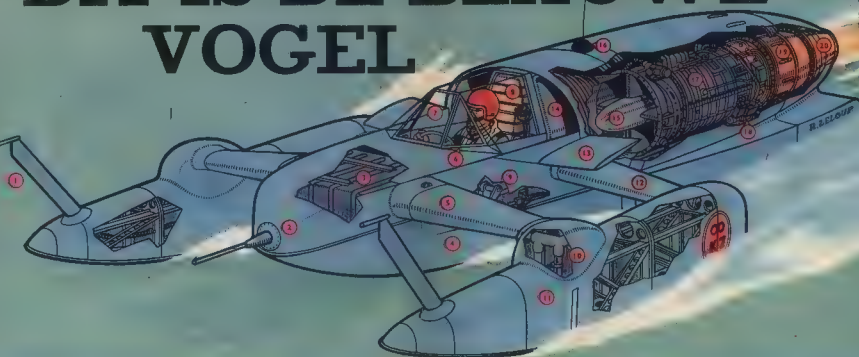
De snelheid van auto's en vliegtuigen werd aardig wat opgevoerd de laatste tien à vijftien jaar en men wou te water niet achter blijven. De snelheid van de motorboten werd bestendig opgevoerd door de verbeteringen aangebracht aan de klassieke motoren en dank zij de straalmotoren.

Het was Malcolm Campbell die het eerst een reaktormotor in zijn boot, «Blue Bird II» (Blauwe Vogel) genaamd, zette.

De voornaamste rival van Campbell, zowel te water als te land was John Cobb. Ook hij beproefde een boot met straalmotor. Tijdens een poging om het rekord op zijn naam te brengen vond hij de dood. Het water rakte de oververhitte buiten en dit had een gewelddige ontplofing tot gevolg.

Donald Campbell, de zoon van Malcolm, trok de conclusies uit dit tragisch ongeluk en experimenteerde op zijn beurt een kano uitgerust met straalmotor. Hij waagde een proefneming op een groot Amerikaans meer en het scheelde geen haar of ook hij was omgekomen. Een van de vlotters was lek. Gelukkig kon Campbell tijd stoppen. De vloter werd hersteld, Campbell waagde het opnieuw en vestigde met zijn «Blue Bird III» het rekord zuivere snelheid op het water: 325,61 km per uur.

De motor van de «Blue Bird III» is een Vickers Metropolitan Beryl. De boot zelf bestaat uit een raketvormig lijf en twee vlotters, welke bij middel van vier armen met het middengedeelte verbonden zijn. In het centraal deel van de boot werden het brandstofservoir en de stuurkajuit geplaatst.

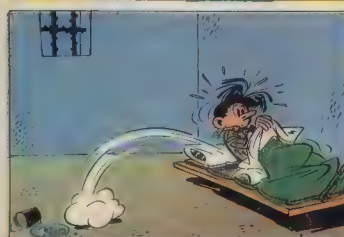
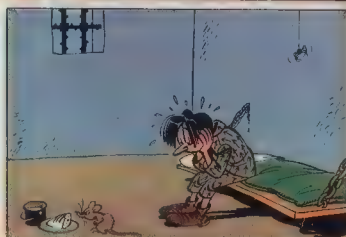
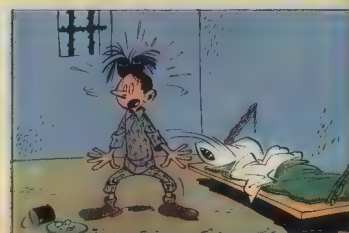
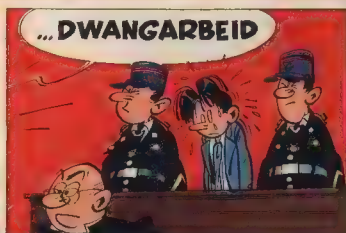
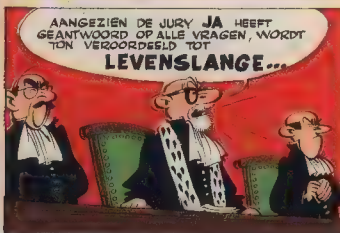
UITLEG BIJ DE CIJFERS

1. Indikatie van de snelheid.
2. Snelheidsmeter.
3. Brandstofservoir.
4. Kiel van het centraal gedeelte.
5. Arm waarmee de bijzondere vloter aan het centraal gedeelte verbonden is.
6. Dubbel windscherm in plexiglas.
7. Stuurkajuit.
8. Een soort leuning voor de piloot die de radio-apparaten bevat.
9. Commando's van het roer.
10. Aanhechting van de vloter.
11. Vloter.
12. Onderste arm van de vloter.
13. Klep die belet dat het water in de reaktor zou binnen dringen.
14. Luchtinlaat van de turboreaktor.
15. Kegel die de starter inlukt.
16. Radioantenne.
17. Turboreaktor Metropolitan Vickers Beryl.
18. Injectiepomp.
19. Verbrandingskamer.
20. Ontspanningsbuis.

De fratsen van Ton en Tinneke

DOOR Fleusche

Het is de prachtige set van de BBC kinder-tv.

De ITV heeft veel snijpers met haar televisieprogramma's.

Zoals op alle T.V.-stations ter wereld, heeft natuurlijk ook de BBC een belangrijke plaats in zijn programma's ingeruimd voor poppenspelen.

Het leven van Jezus van Nazareth werd voor de BBC-jugendtelevisie bewerkt.

TELEVISIE VOOR DE JEUGD IN ENGELAND

DE Britse Televisie is in vele opzichten de grootste van Europa. Niet alleen is zij het eerst na de oorlog op grote schaal met regelmatige televisieprogramma's van wal gestoken, maar zij staat op het ogenblik ook het verst, zowel in zake programma's als verspreiding. In Engeland zijn er nu reeds meer dan zes miljoen ontvangtoestellen, daar waar er op heel het Europees vasteland nog geen twee miljoen ontvangtoestellen zijn...

In Engeland hebben de kinderen ALLE DAGEN EEN VOL UUR SPECIAAL VOOR HEN. En dan nog wel twee verschillende programma's! Inderdaad, de BBC zendt alle dagen van vijf tot zes zijn jeugdprogramma uit, en de ITV (of de Commerciële T.V.) zendt eveneens alle dagen van vijf tot zes een eigen jeugdprogramma uit. De kinderen kunnen dus kiezen tussen twee verschillende programma's, en de beide stations wedijveren in kwaliteit en aantrekkelijkheid.

Hierbij brengen wij enkele foto's, die ons werden bezorgd door de BBC-Televisie en de ITV.

De Britse jeugd is waarlijk verwend: ze krijgt alle dagen praktisch twee uur!

Dit is Dick Jones, de ster van de ITV-filmreeks 'a Buffalo Bill Junior'.

DE WIJZE RAAD

Wat 'n hitte! Voel je niets voor een zwempartijtje in de rivier?

En of!...

Terwijl onze twee vrienden hun hartje ophalen in het water, sluipst een geheimzinnige man oasas hun kleren...

...En enkele minuten later...

Dat is kras! Terwijl wij zwommen heeft iemand al mijn geld uit mijn zakken gestolen!

Zo iets kan mij niet overkomen, want ik breng al mijn spaargeld naar de **SPAARKAS!**

Deze vrolijke geschiedenis wordt aangeboden door
DE ALGEMENE SPAAR- EN LIJFRENTOKAS
Wolvengracht, 48

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

CARTHAGO, DE MOOIE STAD

AL etend krijgt men honger, zegt men wel eens en er moet waarheid in steken. Een volk trekt ten oorlog om levensruimte 'te veroveren, en wanneer het die heeft, kijkt het verder en wil nog veel méér. Zo is het altijd geweest en de Romeinen maakten waarachtig geen uitzondering op de regel. Toen zij heel Italië hadden veroverd keken zij met verlangende blikken naar Sicilië. Sicilië was mooi en niet zo sterk verdedigd. De verleiding was te groot om er aan te weerstaan...

3. - NAAR SICILIË

DE straat van Messina is helemaal niet breed en het eiland Sicilië toch zo mooi in de ogen van de Romeinen. Op dat mooi eiland hadden de inwoners nog al eens ruzie met elkaar en sommigen van hen zeiden tot de Romeinen: «Jullie zijn onze broeders, kom naar hier!» en de Romeinen kwamen. Zij bezetten Messina en dat was het begin van het duel: Rome-Carthago, het begin van de Punische oorlogen, die honderdtwintig jaar duurden.

1. - KWARTH HADASHT

HET was rond het jaar 800 voor Christus dat de Feniciërs (of Puniciërs) in Noord Afrika, nabij het huidige Tunis en vlak tegenover Sicilië een kolonie stichtten. Zij noemden deze kolonie Kwarth Hadash, d.w.z. Nieuwe Stad. De Romeinen maakten er Carthago van. Het duurde niet lang of Carthago was de grootste en de rijkste stad van de wereld, haar oorlogsschepen beheersten de Middellandse Zee en op haar beurt stichtte zij kolonies aan de oevers van de Middellandse Zee. De heilt van Sicilië hoorde Carthago toe.

4. - DE EERSTE OVERWINNING

CARTHAGO was machtig op zee en Rome had geen oorlogsvloot. Zij moest er dus in allerlei improviseren. De kunst bestond er in het vijandelijk schip te harpoeneren of te rammen en de bemanning er van te overrompelen. Consul Duilius werd de eerste admiraal van de Romeinse geschiedenis. Dat was in 260 en de consul deed zijn werk goed, want hij versloeg de vloot van Carthago.

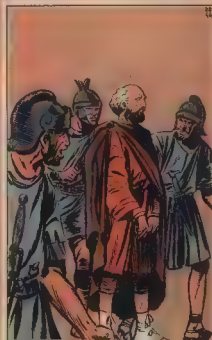
5. - REGULUS

VOL geesdrift zetten de Romeinen voet aan wal in Afrika en marsjeerden naar Carthago. Zij werden verslagen. De Romeinse consul Regulus werd gevangen genomen en voor de Senaat van Carthago geleid. «Keer naar Rome terug, zei men tot hem, en tracht voor ons een goed verdrag af te sluiten. Indien je daarin niet slaagt zul je een ijsselijke dood sterven. Zweer ons van terug te komen.» Regulus zwoer. Hij kwam naar Rome en zei tot de Romeinen: «Sluit geen vrede!» Ondanks de tranen van zijn familie keerde hij naar Carthago terug en vond er de dood. De Romeinen trokken aan het langste eindje en Carthago stond zijn bezittingen op Sicilië af.

2. - GOUD

DE inwoners van Carthago hadden de goudkoorts pakken. Alleen goud scheen te tellen. Er heerste jaloezie en strijd. De twee opperste rechters konden niet goed met elkaar overweg en ook de Raad van de Dertig, de Honderd, de Vierhonderd waren het niet altijd met elkaar eens. Twee grote families dongen naar de macht: de familie Hannon, aristokraten, en de familie Barca, democraten.

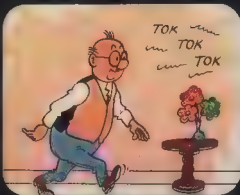
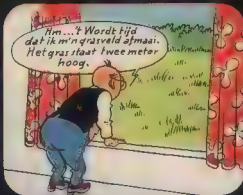

Onze tekenfilm voor alle jongens van

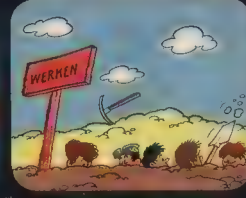
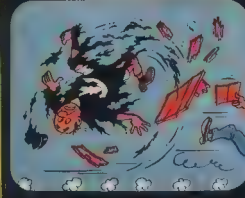
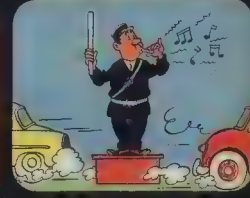
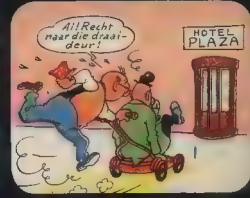
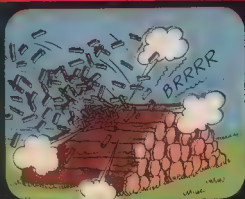
MEESTER MUS tuinier

door

BOB DE MOOR

4 tot 77 jaar en ... de anderen!

DE REDDINGSBOOT DIE NIET KAN VERGAAN

DE Skandinaviërs bewijzen ons voortdurend met nieuwe exploits dat zij hun voorvaderen, de Vikings, op zee nog altijd waardig gebleven zijn. Een ingenieur, met name Claus Sorensen, heeft daarvan een nieuw bewijs geleverd: hij heeft een reddingsloep gebouwd van een ganz nieuw type, die naar het schijnt geroepen is om alle opvattingen in zake reddingsschepen te doen herzien. De reddingsloepen van de grote scheepvaartlijnen schijnen wel speciaal gebouwd en voorzien voor hun dienst, maar zij verschillen zeer weinig van wat de reddingsloepen reeds waren voor honderd jaar.

De reddingsloep van Claus Sorensen, die hij «Dana Rescuer» (rescuer betekent «redder») heeft gedoopt, is in tegenstelling met bijna alle reddingsloepen gebouwd naar ultra-moderne opvattingen. Het is in feite een amfibieboot, die in hevige zee kan rollen en zwalpen, maar die toch

IEDEREEN weet, dat in de luchtvaart sinds enkele jaren de viertaktmotor bijna helemaal werd verdrongen door de turbine. De meeste moderne vliegtuigen zijn uitgerust met een turboreactor of een turbopropulsor. In hun laboratoria werken de voornaamste automobielconstructeurs van de wereld aan de aanpassing van deze drijfkraft op de auto's. Enkele prototypen werden reeds verwezenlijkt door General Motors, Ford, Fiat, Rover, Austin en enkele anderen nog.

EEN ROEMRIJKE VERJAARDAG

DERTIG jaar geleden landde Amundsen en vijftien leden van zijn bemanning met het luchtschip «Norge» te Teller in Alaska en volbracht aldus voor de eerste maal de luchtverbinding Spitzberg-Alaska (3.200 km in 46 uur). De Russen hebben aangekondigd dat zij ter gelegenheid van deze roemrijke verjaardag tijdens het Geofysisch Jaar een honderdtal wetenschappelijke stations zullen oprichten in hun Noordpoolsektor. Zij hebben reeds een nieuw dorp, dat zij «Noordpool nummer 6» hebben gedoopt, gebouwd in de onmiddellijke omgeving van de Pool en een hele reeks Britse specialisten, inzake de studie van de zonnestralen, werden door de Russen uitgenodigd om er deze zomer door te brennen.

Nu iedereen de heldhaftige Amundsen herdenkt, mogen wij de zegegenheid niet laten voorbij gaan ook de roemrijke tochten van kapitein Scott, de pionier van de Zuidpool, in herin

Nu hebben ook de Franse Renault-labriecken een experimentele wagen, die «Staatster» (Etoile filante) werd gedoopt en gedreven wordt door een turboreactor. Deze wagen zal niet in de handel worden gebracht, want het is een rijdend laboratorium, waarmee men in de loop van de volgende jaren op een praktische wijze opzoeken zal kunnen doen op het gebied van de aanpassing van gasturbines bij het normaal baanvervoer.

De reaktiemotor opent nieuwe horizons. Inderdaad, de gasturbine-reaktor bezit talrijke voordelen: men kan er veel meer kracht uithalen, hij heeft geen waterverkoeling nodig, die versnellingen zijn overtoellig geworden of kunnen tot een minimum worden herleid, de brandstof, die deze motor nodig heeft, is niet zo geraffineerd als deze welke de auto's nu gebruiken en de kerosene kost ook veel minder. En ten slotte is deze motor veel minder dan de huidige motoren onderhevig aan slijtage en veroorzaakt geen schokken.

De techniciërs van de Plymouthfabrieken stonden zeli verbaasd, toen ze de resultaten mochten vaststellen van een turbine-motor, die ze hadden ingebouwd in een gewone Plymouth-seriewagen.

Maar — en er is altijd zo'n «maar» bij — de grondstoffen, die de hoge temperatuur van deze nieuwe motor moeten verdragen, kosten nog zeer duur en het verbruik is nog te hoog. Ook moet het industriële fabricatieapparaat veranderd worden en dat veronderstelt ook labelochtase investeringen. Ten slotte blijven er nog talrijke technische problemen die moeten opgelost

ning te brengen. Deze kapitein bereikte op 18 januari 1912 de Zuidpool, enkele weken na de grote Noorjammer genoeg overleed kapitein Scott op de terugweg met zijn kameraden. Het dagboek dat kapitein Scott tijdens zijn moeizame tocht schreef is een zeer boeiend en ontroerend document.

Hier foto: De «Dana Rescuer» vaart uit de haven van Esbjerg voor zijn reis rond de wereld.

steeds naar zijn oorspronkelijke positie terugkeert en niet kan vergaan, d.w.z. dat deze boot terzelfder tijd een boot is, en een boot! De piloot van de boot maakt deel uit van zijn schip door zijn zetel waarin hij zit zoals in een cockpit van een vliegtuig. Een plastiek scherm omhult hem langs alle zijden en doet hem gelijken op een piloot van een reaktievliegtuig. De schroef en het stuur van de boot worden door een speciale pantsering beschermd. In de boot wordt de lucht regelmatig verfrist en gezuiverd en al de boordinstrumenten (navigatie, radio, radar, enz.) zijn gebouwd volgens de jongste wetenschappelijke ontdekkingen. Op onze foto zie je de «Dana Rescuer» de haven van Esbjerg uitvaren om een reis rond de wereld te ondernemen.

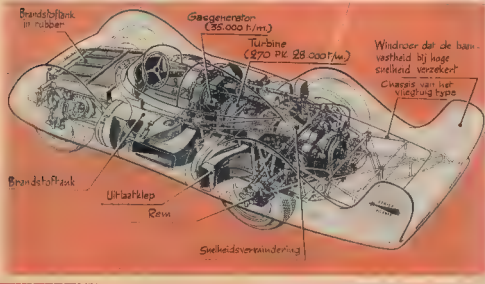
EEN PLASTIEKSTER

worden lawaai gasisolatie, enz. Verschillende constructeurs zijn niettemin van oordeel dat binnen de tien jaar al deze moeilijkheden zullen overwonnen zijn.

— De Staartster * valt niet alleen op door zijn motor maar deze wagen is ook een syntese van verschillende nieuwigheden in allerlei domeinen. De turbine is elastisch verbonden aan het chassis met rubberbutlers. Het chassis werd gebouwd met lichte stalen buizen en doet aan een vliegtuig-ramp denken. De suspensie, die tamelijk ingewikkeld is, verzekert terzelfdertijd soepelheid en stabiliteit. Deze stabiliteit wordt nog verbeterd door een dubbel windroet.

dat achter op de plasticcarrosserie van de wagen gebouwd werd. De carrosserie is licht sterk zeer dynamisch en werd bestudeerd in een reusachtige windtunnel om de minst mogelijke weerstand te bieden aan de lucht.

• De Staartster * is een zeer lage wagen. De totale hoogte var op het hoogste punt van het windscherm tot aan de grond is slechts 99 cm. Zijn werkelijk mogelijke en maximum snelheden zullen niet vlug bekend gemaakt worden maar toehouwers hebben toch reeds gezien dat het snelheidswijzer tot 350 km per uur werd voorzien.

TUT...tut...TUT...

EEN ongelukkige chauffeur krijgt mp reis besnoeiacht. Hij zit in 2 P.K. Citroën. Er blijft hem niets anders meer over dan geduldig te wachten tot een goedhartig chauffeur hem een handje zal komen toestaan. Onze pechvogel wacht een uur, twee uren... Niemand schijnt er zin in te hebben voor Barmhartige Samaritaan te spelen. Bij het vallen van de nacht stopt een Jaguarsportwagen met knarsende remmen.

— Wel, pech gehad? vraagt de chauffeur van de Jaguar.

— Ja, geen benzine meer!... Zou je mij niet kunnen op sleeptouw nemen tot het volgende benzinepomptation?

— Ja, zeker!

— Dank je, mijnheer. Maar mag ik je vragen niet meer dan 80 per uur te rijden? Wanneer je rapper rijdt, zal ik toelaten.

Weldra hebben de mannen een kabel vast gemaakt tussen de Jaguar en de 2 P.K., en meteen zetten ze zich op weg. Plotseling wordt de Jaguar voorbij gestoken door een triamtantelijk toeterende Ferrari en de chauffeur van de Jaguar slaat er rood van uit! Hij versnelt en blijft achter de Ferrari hangen, die aan 170 per uur over de baan zoekt! De man van de Jaguar heeft natuurlijk het 2 P.K. wagentje totaal vergeten, dat hopeloos heeft geklankonneerd maar daarna is gaan zwijgen. De drie wagens rijden in razende snelheid voorbij een pomptation. De baas van het station staat zo verbluft, dat hij naar de telefoon grijpt om zijn collega te verwittigen, die een tiental kilometer verder ook een benzine pomptation uitbaait.

Hallo! Hallo! Ik heb hier een reuze wedstrijd gezien! Er reden hier drie wagens voorbij, een Ferrari, een Jaguar en een 2 P.K. Citroën. Ja, ja, een 2 P.K. Citroën!... Bel me eens op, wanneer ze voorbij je deur gestoven zijn! Dank je.

Drie minuten later wordt de tankman opgebeld en vernoot dat de drie autos in dezelfde volgorde voorbij gereden zijn.

— Maar, verkeerde de tweede tankman, de 2 P.K. reed op amper drie meter achter de Jaguar en klankonneerde om vrije dooraan te krijgen!...

STATION-SEA

Op fotojacht met je
GEVABOX 6x9
...kost slechts **275 F!**

Wat een vreugde met een GEVABOX jacht te maken op mooie foto's opgenomen in je tuin, aan zee, op het land.

Spel, avontuur of sport, de GEVABOX zal steeds de beste momenten van je vakantie op de gevoelige plaat brengen.

Gebruik in de zomer de film GEVAPAN 30.

Neem steeds een reservefilm mee.

GEVABOX : GEVAERT FILM — Onvergetelijke herinneringen!

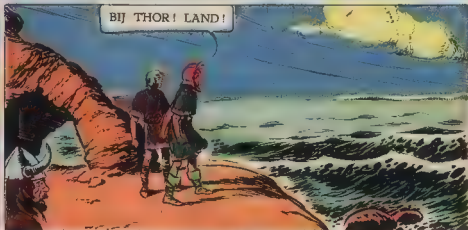
Harald de

Harald en zijn vrienden komen in een storm terecht en stranden op een verlaten eilandje...

Wat is er?

Kijk maar eens!

BIJ THOR! LAND!

WIJ ZIJN
GERED!

Dat is nog niet zeker,
want de kust ligt op een
dag varen van ons af
en wij hebben niet het
kleinste stukje hout om
een kleine boot te bou-
wen.

Betekent dat dat wij veroordeeld zijn
om op deze vervloekte rots van honger
en dorst om te komen?

Odin houdt ons
leven in zijn handen.

Maar wij moeten toch iets onderne-
men! Ik ben een goed zwemmer en
niet wat geluk...

Kalmpjes aan,
breng!

Nee, Harald! Ik geef mij nog
niet gewonnen! Ik ga!

Harald springt plotseling vooruit en
slaat toe...

In dat geval,
ekskuseer mij!

Waarom doe je
dat, Harald?

Denk niet dat ik licht-
zinnig geweest ben. Het
was nodig, kijk maar...

Verdraaid!
Wat een haat!

Ja, het is een echt monster! Wel
zes meter lang. Ik vraag mij
af... Maar ja, waarom niet?

Breng mij de vier grootste vishaken en
een sterke ijzeren ketting. Ik waag het
er op...

Viking

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

Goed! En nu enkele ponden gedroogd vlees en gezouten vis... Vlugh!

Dat is het grootste deel van al wat wij uit de schipbreuk hebben kunnen redden.

Vrees maar niets, ik zal er goed gebruik van maken, vrienden!

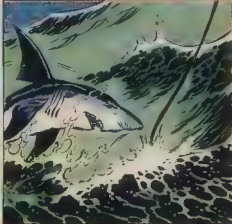
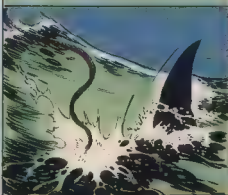
En volg mij nu...

Hou jullie klaar om de lijn te trekken...

De goed geworpen vishaak komt voor de neus van het monster terecht...

De Vikings trekken het monster aan land.

Meen je dat die massa slijmerig vlees de moeite loont om drie vierden van onze mondvoorraad af te geven?

Maar wie zegt je dat wij die haai zullen oppeuzelen?...

?!

DE KLEINE JAGER EN DE PANTER

VOOR dag en dauw had de tovenaars zich teruggetrokken in de kleine hut met de fetisjen om de geesten te ondervragen. Toen hij eindelijk buiten kwam kon men de vreugde en de tevredenheid van z'n half rood en half blauw geschilderd gelaat aflezen. Hij schudde met een rammelaar. Al de inwoners van het dorp kwamen naar buiten gelopen en schaalden zich rond de grote tovenaars. Zij waren zeer benieuwd te weten wat hij te melden had.

DE geesten zijn gunstig gestemd voor de jacht op stekelvarkens. Indien wij vandaag op jacht gaan, zal heel de stam morgen duim en vingers aflikken aan het lekkere vlees!

Dit bericht werd onthaald op luid gejubel. Vooral de kinderen waren erg blij. Gewoonlijk mochten zij niet mee op jacht. Het gebeurde echter wel eens dat ze mochten toekijken of als drijvers gebruikt werden bij een klopjacht. De jacht op leeuwen of buffels is zeer gevaarlijk en wordt overgelaten aan krachtige, dappere jagers. Wanneer men echter stekelvarkens wou vangen, mochten de kinderen hun hart ophalen.

De stekelvarkens zijn inderdaad meestal in zoeken in grotten en kinderen kunnen zich het makkelijkst door de nauwe ingangen wringen en overal doorkomen.

N'Golo-Na, een kleine jongen

die ook tot de stam van de Balebelen behoorde, en dus niet als al zijn familieleden en vrienden verlekend was op het vlees van de stekelvarkens, jubelde luid. Hij hield van de jacht. Alles wel beschouwd was het stekelvarken niet zo vreedzaam en makkelijk te overwinnen. Wanneer het stekelvarken zich bedreigd voelt, schuift het de stekels van zijn staart weg. Deze zijn scherp als pijlen, dringen diep in het vlees en veroorzaken smartelijke wonden. Bovendien wist N'Golo-Na dat men de panter op zijn weg kan ontmoeten. De panter immers is belust op het malse vlees van de stekelvarkens en waagt zich dikwijls in de grotten. Dit soepele roofdier kan zijn gespierd lichaam smal genoeg maken om door de vele, enge gangen te lopen. Het verrast dan het stekelvarken en doodt het met een slag van zijn machtige klauw.

N'Golo-Na droomde er van een panter te ontmoeten en te doden. Heel de stam zou hem dan vieren als een held. De knaap voelde zijn hart zwellen van fierheid als hij daaraan dacht...

Vanakker voor het vertrek van de jagers offerde Ho-Ping, de tovenaars, spijs en drank aan Longo, een fetisj versierd met de stekels van het stekelvarken. Dan vertrok heel de groep met de kinderen aan het hoofd, die sprongen en krijgshaftig met hun wapens zwaaiden. Ze marsjeerden vele uren en bereikten de rotsen. In de hoge, steile rotswanden waren er hier en daar openingen die naar geheimzinnige, donkere grotten leidden. Het was daar dat de stekelvarkens met het mals en smakelijk vlees zich schuil hielden.

N'GOLO-NA en zijn vrienden kregen ieder 'n latende fakkel en de opdracht een van de grotten te exploreren. In het begin bleven ze allen samen.

Naar gelang ze echter dieper doordrongen, was dit moeilijker want de brede gang splitste zich in verschillende armen, die onderling een echte doolhof vormden. Met drie vrienden liep N'Golo-Na door een lange, enge gang die diep in de rots drong. Ze hadden werkelijk veel geluk want ze slaagden er in een hele bundel stekelvarkens te doden. Op het ogenblik dat zij

wilden ontkeren, hoorden ze plotseling vlakbij een woedend gebrul.

— Een panter! riep een van de knaepen.

De drie vrienden vluchtten hals over kop. N'Golo-Na verloorde niet. Hij kreeg immers wat hij zo vurig gewenst had. Hij kon nu de strijd aanbinden met de gevaarlijke panter. Hij klemd zijn korte lans vast in de ene en de fakkel in de andere hand en sloop zo geruisloos in de richting van waar het gebrul klonk. Op enkele meter voor hem stond de panter gereed voor de sprong. N'Golo-Na beefde toch even van schrik, toen stak hij zijn lans vooruit en was gereed voor het gevecht. De panter, zeer waarschijnlijk verblind door het licht van de toorts, knipperde met de ogen en week achteruit. Bliksemsnel keerde hij zich om en verdween in de diepte van de grot...

Woedend, omdat zijn vijand de strijd ontweek, zette N'Golo-Na hem na. Na enkele minuten moest hij het echter opgeven, want de snelle en lenige panter was sedert lang verdwenen. De knaap bleef staan.

— Ik moet wel een zeer gevaarlijke jager zijn om een panter op de vlucht te jagen! mompeld hij.

Die vaststelling maakte hem zichsgelukkig en hij wou teruggaan

VERHAAL
DOOR HENRI VERNES
GEILLUSTREERD
DOOR DINO ATTANASIO

om zijn makkers te vervoegen. Toen merkte hij dat hij verdwaald was. Hij riep om hulp, hij gilte, maar alleen de echo van zijn eigen stem antwoordde hem.

N'Golo-Na was ontmoedigd. Hij werd bang en dat is begrijpelijk. Hij zag zich reeds verdoemd om uren en uren door die doolhof van gangen te dwalen tot hij uitgeput van honger en dorst zou neervallen. Dan herinnerde hij zich de stekelvarkens die hij had gedood en aan zijn gordel had vastgemaakt nadat hij, vanzelfsprekend, eerst de stekels had uitgerukt. Van honger zou hij dus niet zo vlug sterven. Langs de muren druppelde het water neer dat hier en daar plassen vormde. Dat was genoeg om zijn dorst te lessen.

En een krijger die een panter op de vlucht kan drijven mag trouwens de oren niet zo vlug laten hangen. De jonge Balebelee schep- te weer moed en ging op zoek naar een uitgang. Urenlang marsjeerde N'Golo-Na op goed geluk af, nu eens was hij ontmoedigd, de wan- hoop nabij, dan hoopte hij weer op redding. Hij vroeg zich met onrust af wat er van hem zou geworden indien zijn fakkel uitdooftte. Hij zou zijn weg dan tastend moeten zoeken en dat zou nog veel moeilij- ker zijn. Hij zou rondwalen tot hij van uitputting op de grond zou neerzinken en daar in de duisternis de dood zou vinden...

DE vrees van N'Golo-Na werd werkelijkheid. Nog eenmaal haalde de toorts op, dan doofde ze uit omdat ze helemaal opgebrand was. Tot grote verbazing van de

knaap was het daarna niet volle- dig duister. Een vage schemering verlichtte de gang. Ergens moest dus een opening zijn waarlangs het daglicht in de grot viel. Ware zijn fakkel niet uitgedoofd, zou N'Go- lo-Na deze zwakke lichtschijn nooit ontdekt hebben en hopeloos zou hij hebben rondgewaaid door de duistere gangen. De jongen wierp zijn lans weg en zocht de opening, waarlangs het licht bin- nen viel. Hij vond ze spoedig en trachtte ze te vergroten. Hij moest daarvoor blokken optillen die gro- ter waren dan hijzelf, hij deed het al bloedden zijn handen en deden al zijn spieren er pijn van. Ein- delijk was de opening zo groot dat hij er zich doorwringen kon. Hij stond weer buiten en ademde de frisse lucht met volle teugen in.

Een kwartier later reeds was hij terug bij zijn stambroeders, die nog aan de voet van de rotsen stonden. Iedereen was verrast en bij hem weer te zien. Zijn drie vrienden hadden immers verteld dat hij door een panter was opge- gotten. Ze feliciteerden hem harte- lijk omdat hij zich zo moedig had gedragen. Hij was immers niet ge- vlucht voor het grote en sterke roofdier!

N'Golo-Na moest heel zijn avontuur vertellen en toen kreeg hij van zijn stambroeders een bij- naam. Het was niet « de - man - die - de - panter - doodde » zoals hij had gedroomd, maar wel « de - man - die - door - de - panter - werd - gegeten »! Iedereen vond die naam erg grappig en N'Golo- Na zelf ook.

*Heug het voort
aan al je vriendjes!*

Dit jaar
is het een miniatuurmodel dat opgang zal maken:
— een VLIEGTUIG met rubber-voortdrijving.

**DE SUPER GERVAIS EENDEKKER
CH. 00**

Men bekommt hem gratis...

Het volstaat de puzzle vierkantjes

CH. GERVAIS
te bewaren

Snij de puzzle-vierkanten uit die gedrukt staan op de keerzijde van de etiketten « Demi-Sol GERVAIS... » en op de stroken van de « Petits Suisses GERVAIS... » Plak deze vierkanten op het bulletin dat de leverancier van je Mama je zal overhandigen... en je zult uw vliegtuig krijgen.

Een goede raad: Wees steeds

lief voor je Mama, dan zal zij niet vergeten voor je de verpakkingen te bewaren, van het merk **GERVAIS**

En wees haar dankbaar dat zij je steeds aan tafel GERVAIS opdiend waarop je zo verlekkerd bent:

Niets gaat er boven,
om gezond en sterk te blijven!

DE AVONTUR DE MEESTER

Aan boord van de raket die hem op de kunstmatige satelliet zal brengen, misschien

SANDERS!

Sanders?...
Je moet je
vergeessen.
De botanikus heet
Morgan.

Je schijnt wat ver-
baasd! Te dicht
misschien een vriend
te ontmoeten?

**EEN VRIEND!
LIEVE HEEMEL!**

Kapitein, ik heb de satelliet
kunnen lokaliseren.
Het kontak is gelegd.

Het is Sanders! Ik ben er
zeer van! Hij zal natuurlijk
een valse naam aangenomen
hebben... Nu krijg ik
mijzelf al te rebe-
nen schurk!

En de fantastische reis gaat voort! Het ruimteschip be-
vindt zich reeds 500 km. boven de aardoppervlakte en ver-
laat de atmosfeer om in de woestijn binnen te drin-
gen... in de interplanetaire ruimte...

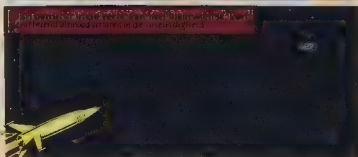

Weldra!

**Cooper!!
kom kijken!**

DE SATELLIET!!...

Het toestel is nu ver-
der van de aarde afge-
trokken en zal nu de satelliet bereiken.

Wij bevinden ons reeds op 1720 km.
hoogte. Snelheid: 6 km.
per seconde...

Zet de reak-
toren aan
gedurende
18 seconden!

Op die manier zullen wij
7 km. per seconde bereiken! Het
gaat hier om een kwestie van
seconden... 7 seconden, te
veel of te weinig en wij vie-
gen 50 km. naar ons doel.

Het landingsmoment nadert... Stap in dit dui-
kerpak... Je galassmoking!

Een sprong in
het luchtledige. En
zo maar rondrijven
inden is en daar
ook nog Sanders!

VAN DAN COOPER

VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN
VAN ALBERT WEINBERG

verneemt Dan dat hij aldaar een plantenkundige zal aantreffen. Is dat
Sunders?

De reactoren werden schijfgeleid en de "Amazona" heeft haar doel bereikt... De leden van de bemanning en de monteurs hebben hun speciale pakken aangelrokken.

Aandacht! Alvorens het ruimteschip te verlaten moet iedereen een van zijn bureaus inspecteren. Zie de controle van de drukke controle van de luchtvaartpakken, de raderen, de koppelingen, de radioinstallatie, het kraan en de schroeven. Versteek voor veiligheidspakken vast te maken!

Wees zeer aandachtig! Het gaat om jullie leven!

Voorgit naar het sas!...

Kijk?... Wat is dat?

Dat is een ruimtetaxi. Deze machines verzekeren de verbinding tussen de ravitaliseringsketen en de kunstmatige satelliet.

Met het overgezet zullen wij bu... ren... nis maken!

Ik volg je kapitein!

Ga maar, vriend! De deur van het oneindige staat voor je open!

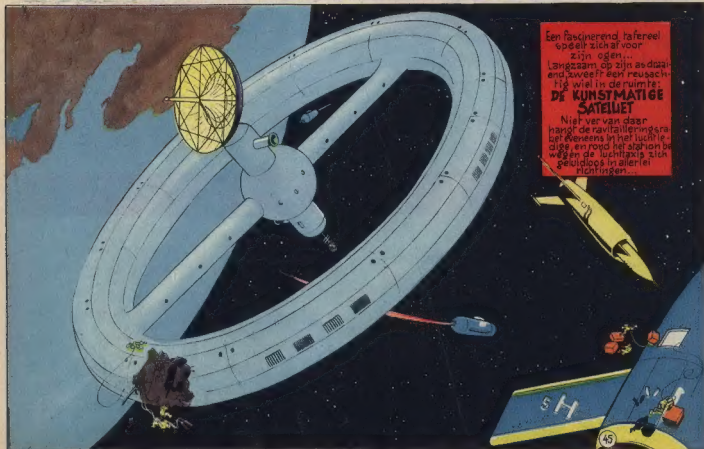

Je moet niet vrezen uit te vliegen, want je magnetische zolen zullen je aan het ruimteschip vastklampen.

Wel? Een beetje vreemd, niet waar?

Danahvordt niet. Wat hij ziet, doet hem verrommen van verbazing.

Een fascinerend tafereel opdeelt zichzelf voor zijn ogen... Langzaam op zijn afdaling beweegt de reusachtige wiel in de ruimte: **DE KUNSTMATIGE SATELIE**

Niet ver van daar hangt de ravitaliseringsketen eveneens in het luchtledige, en rond het station bewegen de luchttaxi's zijn geluidloos in allerlei richtingen...

SINDS vierhonderd jaar zijn de Traberts van vader op zoon koord-dansers. Het is een roeping en een familietraditie in dit Duits gezin dat heel Europa rondreist en overal evenveel sukses oogst, omdat men zo'n durf alle dagen niet ziet. Onlangs waren de Traberts te Parijs en vertoonden daar in de vier hoeken van de stad hun kunsten tot groot vermaak en bewondering van de Parijzenaars. De jongste Trabert, Harry, is amper vijf jaar oud en hij rijdt reeds op 36 meter boven de grond over een koord. Sonia, een van de meisjes, klimt op een mast van 72 meter hoog en kan zich in evenwicht stellen op haar hoofd of op een been op de lichtjes wiegende mast.

DE TWEE GEZICHTEN VAN KID ORDINN

Het nieuw verhaal van Tibet verschijnt volgende week.

Thibet B. en Kid Ordinn en Kleine Poel spelen alles voor mee!

HOE LAAT IS HET ?

HET groot uurwerk op de kerktoren van de gemeente Tramm in Schlesswig-Holstein (Duitsland) moest vernieuwd worden want de dorpeelingen konden niet meer zien hoe laat het was. Of ze dit nu

zullen kunnen, blijft een vraagteken, want toen het uurwerk helemaal in orde was en de stellingen afgebroken waren, stelde men vast dat de arbeiders zich vermist hadden en IV en VI hadden vernieuwd, en dat zij in plaats van een VII een IIV hadden aangebracht.

DE POS

EEN LOKOMOTIEF ALS GESCHENK

SPANJE heeft één vrouwelijke machinist, nl. de 52-jarige Elisa Contiz. Op de dag dat zij 500.000 km achter de rug had, kreeg zij van haar mannelijke collega's als geschenk een lokomotief. Die lokomotief was echter een cake met rozijnen, die 75 kg woog. Of er van deze lokomotief gesmuld werd!

JAPANESE ZWEMMETHODE

ADEMHALEN met ver open mond en dan met kop en lijf in het water verdwijnen, is de jongste taktiek voor het snelle bordswemmen. Het is een Japanse methode. De beste Japanse kampioenen hebben met deze methode rekordcijfers gehaald. Wanneer de kampioenen van Melbourne allemaal deze methode zullen toepassen, dan zal het beeld van de wedstrijd in het bordswemmen veranderen. Men zal inderdaad niets anders zien dan mensen onder water, die nu en dan de kop een keer boven steken.

SLIM!

IN Oostenrijk, tussen Graz en Bruck, staat er een wit verkeersbordje met volgende tekst: « Wanneer dit bordje onder water staat is de straat niet meer bereikbaar! »

NIETUWS IN

● Een statistiek bewijst dat de Amerikaanse studenten niet houden van wiskunde. Maar wanneer deze studenten eens in het volle leven staan, dan zullen ze wel van mening veranderen!

● Een ultra snelle trein met één enkele rij wielen (monorail) zal weldra in gebruik gesteld worden tussen Keulen en de Keulse voorstad Opladen, over een afstand van 11 km.

● Een maatschappij van

ANTWOORD OP DE TEST: BEN JE ONGELOFBIJ?

Ja laat je niet makkelijk bij de neus nemen, mijnheer A, en je hebt gelijk. Je moet allemaal oppassen de woorden van anderen niet openlijk in twiifel te trekken, want ze kunnen te goeder trouw zijn. Geloof wat je wil, maar kwets niemand door wat hij je vertelt te vertellen voor 'onnozele verhalen'.

En jij, mijnheer B, jij bent altijd bereid om het even wat te geloven, zonder ook maar even na te denken. Het is heel lief van je aan niemand's woord te twiifelen, maar dat is onvoor-zichtig.

Het verhaal van verschillen-de getuigen van eenzelfde gebeurtenis is zelden eensluidend, men mag daarom niet zeggen dat deze getuigen liegen. Wanneer je een tikje achterdocht hebt, tracht dan om de waarheid te ontdekken.

GRENADIER

VICTORIA

VERTELT...

WILJOM

HET KORT

Baltimore (U.S.A.) brengt een nieuwe draagbare atoomcentrale in omloop, die gedurende achttien maanden elektriciteit kan leveren aan een stad van 10.000 inwoners zonder te moeten herladen worden.

● Een elektrische, medische thermometer is een van de nieuwste Japanse uitvindingen. Een eenvoudig contact van een elektrode met de huid laat toe onmiddellijk de temperatuur van het lichaam af te lezen.

EEN MODERN KAPPESSALON

TE Zaandam in Holland heeft een kapper drie lichten aan zijn deur geplaatst. Rood licht betekent: kom niet binnen, wij hebben de handen vol. Geel licht wil zeggen dat er een kans bestaat vlug bediend te worden en groen licht: kom dadelijk, je stoel staat al klaar.

KOMEN DE DOKTERS IN DE HEMEL!

TIJDENS een partijtje zei een dame tot Mark Twain:
— Mijn man is dokter. Ik vind dat de genezheeren werkelijk de vrienden zijn van de mens, en dat zij beslist in de hemel zullen komen.

De schrijver knikte en zei droogweg:
— Natuurlijk! En zo ze ook niet allemaal door de grote poort naar binnen kunnen, zullen ze er wel geraken langs het deurtje voor de leveranciers...

4.000 BIJBELS PER DAG

TE Stuttgart (Duitsland) is er een drukkerij die niet is zoals de andere. Men drukt er inderdaad niets anders dan bijbels. Dagelijks verlaten 4.000 bijbels de persen en de bindmachines, en worden naar alle delen van de wereld gestuurd. Deze drukkerij zorgt niet alleen voor het drukken, maar ook voor de vertaling van de bijbel in alle wereldtalen en in talrijke Afrikaanse dialecten. Onlangs kwam men na twintig jaar ingespannen arbeid klaar met de vertaling van de bijbel uit het Hebreeuws in de Balitaa, het meest gesproken dialect van Kameroen in Afrika. Uit deze Stuttgarter drukkerij kwam ook een bijbel in Brailleschrift. Men begon met dit werk in 1786 en het duurde dertig jaar voor dat heel deze bijbel voor blinden klaar was. Hij vult een grote kist. Sindsdien zijn er ongeveer 50.000 exemplaren in Brailleschrift van de pers.

HOOGTEREKORD VOOR WINTERKONINKJES

NOOIT vloog een winterkoninkje zo hoog, maar eerlijkheids-halve moeten wij er aan toe voegen dat dit winterkoninkje geholpen werd door een andere, een stalen vogel. Niemand weet hoe dat winterkoninkje daar geraakte, maar het werd ontdekt in een vliegtuig van de S.A.S. dat landde op het vliegveld van Kastrup te Kopenhagen. Het winterkoninkje had de reis Italië-Denemarken gevolgen op een hoogte van 6.000 meter. De vriendelijke Denen brachten het winterkoninkje met een ander vliegtuig naar Ita-

Jij kunt óók filmen!
Koop een camera en projector

Maandelijke stortingen zonder interest

Camera alleen: 2.970 F. of 12 m 247,5 F.
Projector alleen: 3.990 F. of 12 x 333 F.
Camera en projector: 6.870 F. of 12 x 572,5 F.

Koop deze ben uit en staar hem naar
FOTO NOVELTY CINE
Houbaleen, 125, Brussel.
(Tel. 78.80.01)
en je zult gratis een prachtige geïllustreerde brochure toegestonden krijgen.

HEBT U DE LAATSTE "DINKY TOYS" AL GEZIEN?

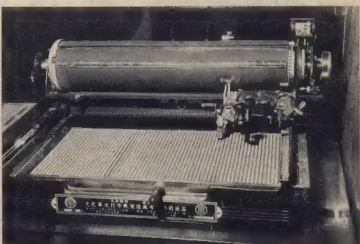
24 B BERLINE 403 PEUGEOT

De sobere en sterk uitgesproken lijnen van de "403" Peugeot zijn nauwkeurig weergegeven in haar reproductie in miniatuur "DINKY TOYS", gelabriceerd in Frankrijk. Dit nieuwe artikel, 104 mm lang, bestaat in twee kleuren: zwart en natter-blauw, en is uitgerust met gchromeerde wielen.

Gratis

EEN PROEFEXEMPLAAR VAN MECCANO MAGAZINE! HET TIJDSCHRIFT VAN DE JONGENS DIE OP DE HOOGTE WIJLEN ZIJN! Vraag het bij: P. TREMINIEUR, Service S, Bagardenstraat 1, BRUSSEL.

EEN SCHRIJFMACHINE MET 2252 LETTERS

EEN van de veel bewonderde voorwerpen van het Chinees Paviljoen op de Jaarbeurs van Parijs was een schrijfmachine met 2.252 Chinese lettertekens. Om een Europese daktylo nachtmerries te bezorgen. Men begrijpt waarom de Chinezen er zich op toelagen hun alfabet te vereenvoudigen.

EEN KOE KAN OOK INVALIDIED ZIJN

OP het eiland Jersey overkwam een koe een ongeluk. Ze verloor daarbij een poot. Het was een goede melkkoes met een erfeniswaardige stamboom en de boeser kon het niet over zijn hart krijgen het dier te laten afmaken.

Hij vroeg dan ook aan de bijgeroepen veearts of hij misschien geen kunstpoot kan maken voor de koe, en dat deed de veearts werkelijk. Moest je soms op het eiland Jersey komen, kijk dan of je in een van de uitgestrekte groene weiden geen koe ziet lopen met een poot in aluminium.

Het weekblad "KUNTE" is uitsluitend uitgegeven. Lombard, straat, 24, Brussel. — P.C.R.: 1909.16. — Uitgever-Directeur: Raymond Leblanc, Isidor Gerardhuys, 9, Brussel. — Redacteur: De Druckerij C. Van Coninck, 280-282, Van Velschman, Vorst-Brussel.

Publiciteit - PUBLI-ART
KUIFFE-Holland: Singel 353, Dordrecht. — Tel.: 3653 — Giro 653.380 — Abonnement: 5 fl. per kwartaal.
Buiteland en Belgisch Rango: 10 F. — Nederland: 50 cent.
HIER KAN MEN KUIFFE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:
Frankrijk: DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris (IX).
Zwitserland: INTEH-RIESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo: KUIFFE KONGO - P. B. 440, Leopoldstad (B.K.).
Canada: 5090, avenue Papineau, Montreal 34 (Qué.).

ABONNEMENT

	Belgie	Belgisch Rango	Canada
3 maanden ...	85,- F.	105,- F.	\$ 2.00
6 maanden ...	160,- F.	205,- F.	\$ 4.00
1 jaar ...	350,- F.	400,- F.	\$ 7.00

Opzage gekontroleerd door Deven. 16-8-58

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR P. JACOBS

Mortimer en Ikaros moeten door een woud van vleesetende monsterachtige planten trekken. Beiden kwamen bijna om...

Vol onzetting kijkt Mortimer rond en bemerkt een scherpe, platte steen op de rotsweg.

Hat gelukkig!

Hij grijpt de steen, en met de moed der wanhoop hakt hij op de plant in, tot deze ten slotte begeeft.

Eindelijk!

En terwijl een glibberige vloeistof uit de wondde loopt, valt het moordend blad open en geeft haar slachtoffer vrij...

Ik ben gebroken!

Mortimer krijgt zijn gezelschap op het rotspad, zo ver mogelijk van de gevaarlijke planten.

God zij geloofd! Hij leeft nog!

Hat een nachmerrie!

Zodra onze vrienden van hun emoties bekomen zijn baproken zij de situatie...

Wat nu gedaan?... Wij hebben geen wapens en geen plan of meer. In deze voorwaarden be-reiken wij nooit de bergengte... engeraken weer nooit door...

Dat is inderdaad zo! Laak ons dan liever trachten het "Dik Hoofd" te bereiken, en daar zullen wij dan op nieuw overleg plegen...

De twee mannen trekken een hele tijd door de dodelijke doolhof, maar ptroeling, wanneer ze lang een moeras lopen, horen ze een vreemd klagen...

Voorzichtig waden ze door het moeras en bemerken dan een barbaars die in het moeras zinkt...

Heavens!...

Een barbaars! Hier?...

Zodra de man onze vrienden heeft gezien, begint hij om hulp te roepen...

Heb erbarmen! Help mij!... Ik zweer bij Hunsab Ku dat ik altijd uw trouwe slaaf zal zijn!

Ikaros maakt zijn gordel los en, geholpen door Mortimer...

Wij mogen een mens toch niet laten omkomen! Ja, we moeten hen uithalen!

...werpt hij zijn gordel naar de arme duivel, die er zich aan vastklampt.

Pak vast!...

Een ogenblik later start hij uitgespuul neer op de begane grond.

Wie ben je? Wat deed je hier in dit vervloekte oord?

Ik zal het u verklaren!

Mijn naam is Kizin, en ik maakte deel uit van de groep die u op de hielen werd gestuurd. Wanneer wij voor het verboden woud gekomen waren, weigerden de mannen verder te gaan en zij riepen het bevel van de goden in. Maar de aardbewoner maakte zich razend kwaad en onder de vreselijke bedreigingen gebood hij aan mijn broers en aan mij, evenals aan twee andere krijgers, dit vervloekte woud te doorzoeken. Twee van mijn makkers werden door een serpentboom verpletterd. Toen ik trachtte mijn ongelukkige broeder uit het moeras te redden, viel ik er eveneens in... O, vervloekt was de vreemdeling, en gezegend het uur der wraak!...

Dit uur zal weldra aanbreken, indien je ons gehoorzaamt... Zie hier, wat nu moet gedaan worden...

De man wordt uit het slijk getrokken...

Volhouden!...

